

²⁴/γήδη ὁ κὺρος Σούφρας κατέμπροσθεν ἡμῶν, πῶς αὐτός εἶχεν παραγγεί-²⁵/ λη τῆς γυναικός του νὰ πηγένη πρωτήτερα ἀπό τὴν Πασκάλογια, ²⁶/ ὅμως εἰς αὐτὸς τοὺς προστάζομεν νὰ πηγένουν στὴν ἀράδαν τους καὶ πλέον ²⁷/ νὰ μην δοκιμάσουν νὰ κάμουν τοιαύταις ἀταξίαις, ἔως οὗ νὰ περάσῃ ἡ ²⁸/ ἀγία Τεσσαρακοστή, καὶ ὁ κὺρος Πασχάλης νὰ ἔχῃ νὰ παραστήσῃ καλοὺς ²⁹/ μάρτυρας διὰ τὰ γενόμενα, καὶ τότε δέλομεν τοὺς κρίνη τόσον διὰ τὴν ³⁰/ ἄνωθεν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ὑστερινὴν ἐτούτην ὑπόδεσιν.

³¹⁻³⁴/ Μανικάτης saφράν(ος) νύν προεστ(ός) τρ, Ιωάν(νης) ἀδάμη, Πέτκος πέτρ(ου) [χ.γρ.], Γιάννης μαυρουδῆ [χ.γρ.], Κωνσταντίνος Μανόλη, Θωμᾶς βελλερᾶς τρ.

στ. 20-23 Ο ενάγων καταγγέλλει την προσβλητική συμπεριφορά της συζύγου του εναγομένου προς τη σύζυγό του στην εκκλησία¹.

στ. 23-26 Ο εναγόμενος ομολογεί την ηδική αυτουργία στην προσβολή που έκανε η σύζυγός του.

στ. 27-28 Το Κριτήριο κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής δεν δικάζει "ποινικές" υποδέσεις, διατάσσει όμως να τηρούν την καδορισμένη τάξη μέσα στην εκκλησία.

I. Πρбл. Θ. 46(1746) § 22 (ΕΚΣ, σ. 362) και κατ. Μέρος Δ', εγγρ. 60.

87

1762/V/30

979/φ 28v

χ. Θωμά Βελλερά

«Στηλίτευμα» μαδητευόμενου¹.

// 1762 μαΐου 30

²/ Σημιώνωμ(εν) (εἰ)ς τό παρὸν νὰ (εἰ)ναι (εἰ)ς (εἰ)δισιν (εἰ)ς ὅλους τοὺς πραγμα³/τευτάδες ὅπου εὐρίσκονται (εἰ)ς τὴν κουμπανίανμας τόσον (εἰ)ς τρανοὺς ὅσον ⁴/ καὶ (εἰ)ς μικροὺς ἐπ(ει)δήτης καὶ ὁ νίδος τοῦ Ποπλετζάνου ὄνομα Δημήτρης Εύραιμ δουλεύ⁵/ωντας εἰς μερικοὺς πραγματευτὰς ἐδικοὺς μας καὶ ὧντας <παιδί> ἀσύστατον καὶ μὴ π(ει)δόμενον ⁶/ (εἰ)ς τοὺς <μ>πασιάδες του οὔτε (εἰ)ς τὴν κουμπανίαν<,> τὸ ἐβρίσκομεν εὐλογον ὅλοι κοινῶς τὸ ⁷/ πῶς ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ἐκεῖδεν νὰ μὴν (εἰ)ναι δεληματάρης νὰ τὸ πάρη κανένας ⁸/ διὰ δοῦλον ἀλλὰ οὔτε νὰ τὸ σημάση σουμάτα ἔως ὅπου ἥδελεν παρακαλέσῃ ⁹/ τὸν ἄρχων προεστὸν καὶ ὅλην τὴν κουμπανίαν καὶ τότες δέλωμεν κοιτάξῃ κατὰ τὸ ὄφελὸς του.

¹⁰⁻¹⁴/ Μανικάτης saφράν(ος) νυν προεστ(ός) τρ, Κωνστ(αν)τίνος Μανόλη,

πετκ(ος) πέτρ(ου) [χ.γρ.], Θωμᾶς βελλερᾶς πρ., Ἰωάννης Θεοδωράν(ου) τζήνγγου πρ., Γιάνης μαβρωδῆς [χ. γρ.].

στ. 5-6 Απείδεια και κακή συμπεριφορά μαθητευόμενου υπαλλήλου, τόσο προς τη διοίκηση της Κομπανίας όσο και προς τους εργοδότες του.

στ. 7-8 Το Κριτήριο απαγορεύει στα μέλη να τον προσλάβουν με αντιμισδία ή γενικά να έχουν δοσοληψίες μαζί του, μέχρις ότου δείξει μεταμέλεια και ζητήσει συγγνώμη.

1. Πρβλ. ΕΚΣ, σ. 235 και αν. Μέρος Β', εγγρ. 2.

88

1762/VI/13
χ. Θωμά Βελλερά

979/φ 28ν

Απόφαση οριστική. Εξύβιση λόγω και έργω. Ὁρκος. Δικαστικός συμβιβασμός.

¹⁵/ 1762 Ιουνίου 13

¹⁶/ Ἐπρωτοστολοίσεν ὁ Πέτρος Τζίκ ποδιματὰς ἀπὸ τὴν οὐλιτζα Ὅκνα καστρινός ¹⁷/ ἐναντίον τοῦ Κὺρ Διμίτρι Βοΐκου τὸ πῶς πηγενάμενος ὁ ἄνωδεν Πέτρος ¹⁸/ (εἰ)ς τὸ ἀργαστῆρι τοῦ Διμίτρι διὰ νὰ ἀγοράσῃ ἔνα πετζὶ κώτερνο (εἰ)ς τὸ ὅποῖον ¹⁹/ ἀναμεταξὺ ἔχαλευσεν νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἔναν λουλὲν καὶ τοῦ ἔβγαλεν ὁ Δημίτρης ²⁰/ πέντε λουλάδες καὶ κοιτάζωντὰς τους ὁ Πέτρος δὲν τοῦ ἄρεσαν καὶ τοῦ ἔχαλευσεν ἄλους ²¹/ καὶ ἔως νὰ τοῦ βγάλη ἄλλους εὗρεν ἀπὸ τοὺς πρώτους μόνον τέσσαρας καὶ ρωτῶντας ²²/ τον διὰ τὸν ἄλλον καὶ μιράζωντας λόγια (εἰ)ς τὸ ἀναμεταξὺ τους ἀσχημολογήδηκαν ²³/ λέγωντας ὁ Βοΐκος τὸν Πέτρον <μ>πλεστεμάτον καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἔβρισεν τὴν ψυχήν καὶ τὸν ἄμ²⁴/ποξεν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀργαστῆρι<. > (εἰ)ς τὸ ὅποῖον τό ἔβρισκομεν εὔλογον ἐὰν ἡμπορέσουν ²⁵/ νὰ ἀγαπηδοῦν ἀναμεταξὺ τους |(εἰ)δε| καλός (εἰ)δὲ πάλιν καὶ δὲν ἦδελαν ἡμπορέση νὰ ²⁶/ ἀγαπηδοῦν νὰ φέρη ὁ Πέτρος μάρτυρας πῶς τὸν ἔχαλευσεν καὶ τὸν ἔκαμ(εν) κλέπτην ²⁷/ καὶ νὰ γ<κ>λω<μ>πίζετε Ιό Διμίτρης, (εἰ)δὲ πάλιν νὰ ὀμνέγη ὁ Βοΐκος δεόψυχα πῶς τοῦ ἔβγαλεν πέντε ²⁸/ λουλάδες καὶ νὰ μένη ὁ Πέτρος ὁ καστρινὸς φτέξης. ²⁹/ (εἰ)ς τὸ ὅποῖον πά|ν|υρα<ν>δα ἀγαπήδηκαν ἀναμεταξὺ [[μ]]τους ζητῶντας ὁ ἔνας τοῦ ἄλλου ³⁰/ συ<μ>πάδειον καὶ ἔστω (εἰ)ς ἔνδ(ει)ξιν.

³¹⁻³³/ Μανικάτης σαφράν(ος) νυν προε[στ(ός)], Κωνστ(αν)τίνος Μανόλη, πέτκος πέτρου [χ.γρ.], Θωμᾶς βελλερᾶς πρ.,

